

3-Agost 1938 1

Estimada Maria - Com que jo no et puc explicar
els meus sentiments perquè o no estic, o no
és record, em dedico a clarificar un
símol. Tu pot pots dir que et passes la
vida sumint si de bon matí, sense
ascensor, ja t'eu vas a fer de memòria
l'atal ja sé que és una obra de misericòrdia,
i per diablel ja és hora que
pensis una mica en les obligacions que
tens amb tu mateixa. Sabe que
t'han dit que no et m'hois del
lit, que repousança, i tu, com
si no. I això en vigília d'un esde-
veniment que hauria d'inspirar-te

3-A-98 b
més respecte. Et ten compte, les llores
consideracions sobre la plàstia són l'amb
No, no ho dic. Són paraules al contexte
que tens a la matèria, de la terra
bella, de la terra bon dat, del
intem que només Déu sap... No
vullguis comparar això amb una peni.
Jo no he vist mai ningú que s
més amb una peni. Per Déu Mercè
siguis una mica egoista, sinó vols
ser-ho per tu, sigues-ho per tots els
que t'estimem. Poso un candau a

3-A. 882

la generositat del teu cor, reservant,
reservant. Deixa't ofensada, i no m'ha
res, com si només les dos mosos que
estessis malalta. Pensa que després,
si Déu vol, et faria i valenta
per a poder veure aquelles bones obres
sense escatimar-te. Hi ha d'haver
una economia de la caritat. És
Diu, ja ho sé, però cal, cal, — Veritat
que no em tornaria a dir que has
anat a Salt si no era molt
(indis pensable)

De esquit... João... Vna carta tele
gráfica... he... que...
com... avião... não.

Lo... não... cada...
do... mas...
~~.....~~

3-A-38 26

Juliano

Mário